

сфері господарської діяльності»). З цього випливає, що малий бізнес та мале підприємництво в даному випадку співвідносяться між собою як рівнозначні.

Отож, хоча на сьогодні не існує єдиного підходу до трактування понять «малий бізнес» та «мале підприємництво», оскільки в сучасній економічній теорії існує близько 50 визначень малого бізнесу, все таки необхідно їх розрізняти. Тому, вивчивши погляди провідних вчених з цього питання, ми прийшли до висновку, що малий бізнес є більш ширшою категорією. Головна відмінність полягає в тому, що підприємництво враховує інтереси лише підприємця, адже той здійснює інноваційну та ризиковану діяльність під свою відповідальність, коли бізнес охоплює потреби та вимоги усіх учасників даного ринку.

Література

1. Варналій З. С. *Мале підприємництво: основи теорії і практики.* – 4-те вид., стер. – К.: Т-во «Знання», КОО, 2008 – 302 с.
2. Яворська Т. І. *Теоретичні аспекти визначення сутності малого бізнесу* / Т. І. Яворська // *Економіка АПК.* – 2010. – №3. – С. 77-80.
3. Стасюк О. М. *Теоретичне обґрунтування економічної сутності малого бізнесу та його критеріїв* / О. М. Стасюк // *Науковий вісник Волинського Національного університету імені Лесі Українки.* – 2010. – № 5. – С. 11-15.

Юна ТИСЯЧНА, Анастасія ГАСАНОВА

Харківського національний економічний університет

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ БАНКУ

При умові приєднання банківської системи України до світового економічного простору конкурентоспроможність банків залежить від їх бажання та можливості переходити від застосування традиційних механізмів і процедур обслуговування клієнтів до впровадження інноваційних банківських продуктів та операцій, розширення асортименту пропонованих послуг. Прибуткова діяльність банку пов'язана не лише із здатністю професійно будувати свою внутрішню політику, але і пристосовуватися до зовнішніх умов ринкового середовища, передбачати тенденції розвитку ринку й отримувати конкурентні переваги. Саме тому, одним із ефективних методів забезпечення утримання банку лідируючих позиціях є проведення політики постійного впровадження інноваційних банківських послуг.

Проблематика впровадження інновацій у банках розглядається в наукових працях багатьох авторів, зокрема: І. Балабанова [1], О. Васюренка [2], С. Козьменко [3], П. Сьомікова [4] та ін. В той же час, незважаючи на значну кількість наукових розробок в зазначеній сфері, ця проблематика розглядається фрагментарно, подальшого дослідження вимагає ряд питань, пов'язаних, зокрема, з забезпеченням термінологічної узгодженості, формалізацією механізму оцінки конкурентоспроможності банку на ринку банківських послуг, визначення перспективних напрямків впровадження ІТ-технологій вітчизняними банками.

При сучасних умовах в Україні, під інноваційними банківськими послугами розуміють не лише розробку нових, ще не існуючих послуг для банківської сфери, а й нові технології обслуговування клієнтів та ті послуги, які раніше не були представлені на українському ринку.

Сутєвими факторами науково-технічного прогресу в банківській сфері є технології банківського обслуговування (сукупність технологічних елементів, наприклад, пристроїв, засобів або методів, які використовуються банками для обслуговування клієнтів), які впливають на розвиток банківської системи.

Перелік послуг, які пропонуються клієнтам через дистанційне банківське обслуговування, практично не відрізняється від того, яке доступне клієнтам в офісі банку: управління рахунками, інвестування коштів, перекази та оплата рахунків за товари та послуги, отримання довідкової інформації, кредитні операції. Таким чином, під дистанційним банківським обслуговуванням слід розуміти дії банку, що спрямовані на вдосконалення та реалізацію звичних банківських операцій

шляхом використання електронних мереж. Але поява Інтернет-комерції, тобто звичайної комерції, тільки за участю комп'ютерних технологій (мереж), стала результатом появи відносно нових банківських продуктів, таких як: обслуговування платежів Інтернет-магазину (поєднання реального магазину та сайту, який дає змогу замовляти товари зі свого комп'ютера через Інтернет), «мобільний банкінг» (використання мобільного зв'язку та SMS-повідомлень), віртуальні платіжні картки та інші.

Найсуттєвішою проблемою вітчизняної банківської системи є низький рівень використання інформаційних технологій у банках, де все ще використовується застаріле програмне забезпечення, тоді як для впровадження багатьох нових банківських продуктів необхідне нові сучасні програми.

Виходячи з вище зазначеного, можна зробити висновок, що забезпечення комплексності обслуговування клієнтів банку, оперативності та високої якості послуг напряму пов'язані із запровадженням новітніх інформаційних технологій (ІТ-технологій).

Література

1. Балабанов И. Т. *Инновационный менеджмент*. – СПб: Питер, 2010. – 303 с.
2. Васюренко О. В. *Банківський менеджмент*. – К. Академія, 2011. – 320 с.
3. Козьменко С. М. *Стратегічний менеджмент банку*. – С.: Університетська книга, 2010. – 734 с.
4. Сьомікова П. О. *Банківські інновації та новий банківський продукт // Банківські технології*. – 2012. – № 1. – С. 42–47.

Федір ТКАЧИК

Тернопільський національний економічний університет

ПОДАТКОВИЙ КРЕДИТ ЯК СПОСІБ ПОЖВАВЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

В умовах глобалізаційних викликів провідну роль займають позиції держави щодо збільшення обсягів інвестиційних потоків та нарощування темпів інноваційного розвитку економіки. Вагоме значення в цьому аспекті відіграє фіскальне стимулювання інвестиційно-інноваційного прогресу з використанням інструментів пільгового оподаткування. До групи податкових пільг інноваційно-інвестиційного характеру також належать інвестиційний податковий кредит та інвестиційні податкові пільги, що є вагомими стимулами інвестиційно-інноваційної діяльності та використовуються в багатьох країнах. Інвестиційний податковий кредит передбачає зменшення податкового зобов'язання з податку на прибуток на певний відсоток суми коштів, інвестованих у придбання необоротних активів. Цей інструмент поширений у США, Австрії та багатьох інших країнах світу, де його застосування призвело до швидкого оновлення матеріально-технічної бази суб'єктів господарювання, переозброєння виробництва, модернізації потужностей [1].

У Франції та ФРН законодавство передбачає від 10 і більше видів податкових кредитів. Інвестиційна податкова знижка на інвестиції та витрати у науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи передбачає право підприємств на пряме зменшення оподаткованого прибутку на повний або частковий обсяг зазначених витрат компаній [2].

Економічна вигода держави від запровадження такої пільги полягає у стимулюванні інвестиційних вкладень у пріоритетні напрями розвитку. Проте слід відзначити, що в сучасному податковому законодавстві відсутні ґрунтовні норми щодо надання підприємцям права на використання інвестиційного податкового кредиту. Незважаючи на те, що сьогодні в Україні діють податкові інструменти стимулювання інвестиційно-інноваційного розвитку (спеціальні податкові режими, прискорена амортизація, податкові канікули та пільги) слід зазначити, що для них характерні певні недоліки, а саме: відсутність гарантій щодо використання коштів пільгового фінансування на інвестиційні цілі, пільги передбачені тільки для обмежених певними критеріями